

Denominació d'origen Olot

Una representació de les dones que es diuen Tura es van tornar a reunir
ahir
Seran les pregoneres de la festa major

Les dones, noies i nenes que ahir van participar a la trobada anual de tures d'Olot, a la plaça Major. Foto: R. E.

Es podria dir que són les defensores d'un patrimoni local més aviat escàs, gairebé en perill d'extinció, una circumstància que el fa encara més valuós. Per entendre'ns –i salvant les distàncies– les Tures garrotxines són l'equivalent als Martirià de Banyoles o les Maria del Vilar de Blanes. Les olotines que s'anomenen com la patrona de la ciutat celebren des de fa quatre anys un sopar entre lúdic i reivindicatiu uns dies abans que comenci la festa major. Ahir van celebrar-ne la cinquena edició. Era una mica abans del que és habitual perquè havien d'aprofitar la trobada per bastir el que, sens dubte, és el repte més important que han tingut com a col·lectiu: el pregó de les Festes del Tura. Hi van prendre part una trentena de dones d'edats ben diverses. La més jove tenia un any i la més veterana, 91. No és l'any que se n'han aplegat més –el primer cop van ser moltes–, però la iniciativa sembla gaudir de prou bona salut per tenir garantida la continuïtat, almenys a curt termini.

La reunió va ser al centre. Primer van fer, a la plaça Major, la foto de grup de rigor, a la qual es va afegir l'alcalde en funcions, Josep Berga, i seguidament es van traslladar al restaurant del Catòlics, on els van servir l'àpat. “Cada any fem el sopar en un lloc diferent”, ens va comentar una de les impulsores de la trobada, Tura Planella.

La primera va ser el 2012, inspirada en una foto de grup que havia organitzat l'any anterior aquest diari per a un reportatge amb motiu de la festa major olotina. Hi havia, però, el precedent d'un homenatge promogut per l'Ajuntament el 1992. En un acte multitudinari al saló de sessions de l'ajuntament, l'aleshores alcalde, Pere Macias, va agrair a les Tures “la valentia” de dur aquest nom en una època en què se'n solen posar de personatges de les sèries de televisió. El nom, que ve a ser un certificat de denominació d'origen, ja que és molt poc freqüent fora de la Garrotxa, prové molt probablement del mot bou(o toro). Segons la llegenda, el descobridor de la imatge d'aquesta Mare de Déu trobada va ser un bou que escarbava prop del mas la Caritat, als afores de la ciutat. Per això, en la representació de la verge s'inclou aquest animal. Curiosament, de Tures gairebé no n'hi havia abans del segle XVIII. Ara són cap a dues-centes.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 13-08-2016 Pàgina 17

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/995770-denominacio-dorigen-olot.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui